

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

Caput I. De Sacramento Extremæ unctionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

TRACTATUS
DE
SACRAMENTIS EX-
TREMÆ UNCTIONIS
ET ORDINIS.

CAPUT PRIMUM.

De Sacramento extremæ Unctionis.

1. **E**Xtremam Unctionem esse Sacramentum, probatur ex Epistola B. Jacobi, & universali Ecclesiæ traditione, locum Jacobi interpretante pro vero Sacramento.
2. Quoniam in Palæstina, inquit Wiclef, præstans erat oleum, & cum primis utile sanandis corporibus, quibus adhibitum esset, idcirco de recreando ægroto verba faciens Apostolus unctionem olei præscribit. Sed explicationem illam excludit non solum traditio, verum & ipse textus, quatenus hic specialiter exigit Ecclesiæ Presbyteros, non autem Medicos corporales, nec tamen hi omnibus morbis idem medicamentum præscribent. Quibus adde, S. Jacobum non ad solos Palæstinæ, sed ad duodecim Tribus in dispersione positas scripsisse.
3. Definiri potest: *Sacramentum Unctionis infirmorum ad salutem animi, & corporis, facta per Sacerdotem.*

4. Materia ejus est *Oleum olivarum ab Episcopo benedictum*. Trid. sess. 14. cap. 1. Forma autem : *Per istam Unctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus, quidquid per visum deliquisti &c.*

5. Quamvis Minister ordinarius benedictionis hujus olei sit Episcopus, ut patet ex Trid. sess. 14. cap. 1. & Flor. in decreto unionis, simplex tamen Sacerdos ex commissione Episcopi vices supplere potest. Ita fieri solet apud Græcos, quorum praxis ab Ecclesia Latina approbata est sub Clemente VIII. in Constit. 34. cui titulus: *Instructio super aliquibus ritibus Græcorum &c.*

6. Unctio debet fieri in oculis propter visum, in auribus propter auditum, in ore propter gustum, & locutionem, in manibus propter tactum, in naribus propter odoratum, in pedibus propter gressum, & in renibus propter delectationem. Verùm unctio in renibus decentius omittitur in feminis, sicut etiamnum in viris.

7. Quinque tamen unctiones ad essentiam Sacramenti non sunt necessariae, sed unica sufficere potest, & hoc fieri potest in unctione infirmi contagiosâ peste scilicet, aut alio simili morbo laborantis, & in tali casu ungi debet organum ad unctionem magis expositum dicendo: *Per istam unctionem..... indulgeat tibi Dominus quidquid per visum, tactum &c. deliquisti*. Ita censuit sacra Facultas Lovan. anno 1588. approbans de hac re statutum Pastoralis Mechliniensis.

8. Subjectum hujus Sacramenti est, homo

periculosè infirmus, dicente Trid. sess. 14. cap. 3.
*Hoc Sacramentum non nisi infirmo, de cuius morte
 timetur, dari debet: Neque potest iterari, quam-
 diu manet eadem infirmitas, & periculum mor-
 tis. Aliàs, si infirmus convalescat, & in pericu-
 lum mortis relabatur, poterit iterari, ut habe-
 tur in Trid. sess. 14. cap. 3.*

9. Effectus hujus Sacramenti sunt in primis,
 caritas, putà sub officio, quo caritas est patiens,
 pœnitens, & obediens, non oportet fieri ab
 homine sano, sed ut requiritur in susceptione
 morborum, ac mortis, id est, ut suscipiantur
 eo affectu, quo fuit Christus patiens, pœnitens,
 & obediens in sua agonia, & morte.

Alius effectus est, remissio peccatorum, quæ
 videtur extendenda per accidens etiam ad mor-
 talia, si quæ adhuc supersint.

Tertius effectus est, abstergere famosa animæ
 vulnera, quæ à peccato originali sunt intro-
 ducta, & ab actualibus aucta. His annumera-
 torporem ad res Divinas, anxietatem &c. quæ
 postrema à morbis & judicio instanti incremen-
 tum accipiunt.

Quartus est, sanitatem corporis interdum,
 ubi salutem animæ expedierit, conferre.

C A S U S.

*Parochus quidam rogatur, ut moribundo peste,
 similivè contagioso morbo infecto, ministret Sacra-
 mentum extreme Unctionis; teneturne cum evidenti
 mortis periculo illud administrare?*

*R. Aff. Siquidem Amor Christi in eo, qui
 pascit*

pascit oves ejus, in tam magnum debet spirituales crescere ardorem, ut vincat etiam naturalem mortis timorem. Inquit S. Aug. tract. 126. in Joan. tractans casum non absimilem.

Sed quid si reliqua pars Parochianorum carebit Pastore, si nempe Parochus contrahat pestem, & moriatur?

R. Si majora supponas exoriri incommoda, morte Pastoris, quàm contrà, sic videlicet, ut pars reliqua fidelium necessariis sit privanda ministeriis, & Sacramentis, non tenetur propter unum particularem tanto se exponere periculo.

C A P U T II.

De Ordine.

STatus Ecclesiæ inter naturæ, & gloriæ statum medius est: nam quod ad statum gloriæ attinet, novem in eo reperiuntur Angelorum chori, sive ordines: quorum primo correspondet Episcopus, secundo Presbyteratus, & ita de reliquis, si nono Angelorum ordini accommodes Clericatum: & hæc prima est in his analogia.

Secunda est, quòd in utrisque officium Superiorum sit illuminare inferiores, quidnì & exemplo accendere? Plus ergo scientiæ, & caritatis requiritur in Episcopis, quàm in Presbyteris, plus in Presbyteris, quàm in inferioribus ministris.

Ter-